File de carnet

„Ce faci, Gogule?!"

Nu de mult, dar bine inspirat, clubul feroviar, sub denumirea de *„După-amiezile Rapidului"*, a început să organizeze periodic intîlniri agreabile între sportivii și antrenorii săi și oameni de cultură și artă, gazetari, cronicari de sport și alții.

Inițiativa se dovedește foarte binevenită, atît pentru gazde cît și pentru oaspeți, primii luînd contact direct și instructiv cu oamenii artei; artiștii și gazetarii făcînd cunoștință cu sportivii acasă la ei, unde găsesc răgazul de a sta de vorbă, despre succesele lor, despre visurile pe care umblă să le vadă aievea, și chiar despre unele greutăți, care se cer și ele cunoscute.

La o ultimă asemenea reuniune, în urmă cu cîteva zile, talentata actriță Silvia Popovici s-a simțit grozav de bine în mijlocul rapidiștilor, familie numeroasă, primitoare și... plină de întrebări — la care, îmbujorată de o caldă emoție, musafira s-a străduit să răspundă cît mai pe larg și temeinic. Tînăra interpretă a condus închipuirea sportivilor pe multe terenuri și piste mai puțin cunoscute de ei: printre meandrele decorurilor de teatru, printre reflectoarele de la Buftea, ba, trecînd chiar Oceanul, a purtat-o în depărtata și plină de contraste cetate a Holywood-ului...

Interpreta celebrei Darclée, care o dată cu pelicula colorată a dus în Statele Unite solia prestigioasei arte romînești, a povestit rapidiștilor și lucruri vesele din orășelul lui Walt Disney, (unde Piticii, Pinochio și Donald-Rățoiul se întrec să-i bine dispună pe vizitatori), dar și triste, istorisind cum în procesul de standardizare a personalității artistice, producătorii celuloidului holywoodian au împins-o pe talentata Marlyn Monroe în brațele reci ale luminalului...

Din amintirile și răspunsurile Silviei Popovici s-a desprins limpede și ideea că sportul și arta asemănîndu-se, au nevoie de oxigenul păcii, indiferent sub ce constelații, sau pe ce meridiane s-ar desfășura.

Demn de penelul cu profunzimi al meșterului Baba, tabloul sportivilor care ascultă cu ochii aprinși pe tînăra actriță, îmbujorată de dogoarea acelor inimi tinere — a fost emoționant. După cum emoționant a fost și cînd o fetiță, ucenică într-ale atletismului, i-a pus în brațe actriței trandafiri, sau cînd, la ieșire, Silvia Popovici, într-o... scenă inedită, s-a oprit în dreptul antrenorului de box Gheorghe Lungu, întrebîndu-l cu mare mirare:

— Ce faci, Gogule?

Emoționat și surprins cam „fără gardă", fostul campion a răspuns cu candoare:

— Bine, dom-le!

S-au îmbrățișat. Erau prieteni vechi. Copilăriseră pe „Rahova" împreună. Și și-au povestit reciproc ascensiunea: ea stea pe firmamentul cu străluciri de reflectoare; Gogu, pe podeaua înconjurată de corzi, de atîtea ori învingător în sunetul gongului. S-au cunoscut și mai bine...

A fost tare frumos la clubul Rapid!

Cine știe, poate că exemplul feroviarilor o să fie contaminant. S-ar bucura toată lumea.

I. GRIN

SILVIA POPOVICI

In 4 rînduri

Intr-un an asociația sportivă de la fabrica „Mauriciu Encsel" din Tg. Mureș n-a organizat decît o singură întrecere de atletism.

Atletism acolo face
Doar conducerea în vină,
Fuge de un timp încoace
De... această disciplină!

Asociația sportivă „Lemnarul" a fabricii de mobilă „23 August" din Tg. Mureș desfășoară o slabă activitate.

Garnituri nenumărate
Dau în fiecare tură
Doar în sport, ei, din păcate,
Abia scot vreo... garnitură!

V. D. POPA

„Turul Franței" la a 50-a ediție

— Scurt istoric al competiției —

Peste puțin timp se va da plecarea în cea de a 50-a ediție a „Turului Franței". Această competiție, cu un pregnant caracter mercantil, are însă și o certă valoare sportivă. Vom încerca, de aceea să facem o scurtă trecere în revistă a competiției, recurgînd în genere, la cifre, pentru că ele sînt, deseori, mai grăitoare.

Prima ediție s-a desfășurat în 1903. Circuitul a măsurat 2.428 km., parcurși în 6 etape, fiecare avînd în jurul a 400 km. Media orară: 25,283 km. O cifră modestă, desigur, comparativ cu cele care se obțin astăzi, dar... onorabilă pentru șoselele neasfaltate de atunci.

Din 1911 și pînă în 1924, turul a avut în jurul a 5.500 km. parcurși în 15 etape, fiecare măsurînd între 350 și 450 km. Plecările se dădeau cu mult înainte de revărsatul zorilor, cicliștii stînd în șa 15—18 ore. După fiecare asemenea etapă ucigătoare era o zi de odihnă. Abandonurile atingeau deseori aproape 80% din numărul concurenților. Din 1925, numărul etapelor s-a mărit. (Intre 18 și 24 etape). După 1932, distanța circuitului a fost de 4 300 — 4 500 km., divizați în 21—24 etape. Asfaltarea șoselelor și introducerea schimbătorului de viteze, după 1934, au contribuit la creșterea mediei orare generale, în ciuda faptului că se escaladează piscuri între 2 000—2 500 metri în Alpi și Pirinei. Intre anii 1936 și 1955, media orară generală a variat între 31 și 34 km.

In 1956 se produce o mare surpriză. Francezul R. Walkowiak stabilește un adevărat record: pe 4 529 km. (în 22 etape), el realizează o medie orară generală de 36,512 km. Walkowiak, un ciclist aproape anonim pînă atunci, a obținut o victorie surprinzătoare, după care s-a „stins" din nou în anonimat, el nemairealizînd performanțe corespunzătoare unui cîștigător al „Turului Franței". Walkowiak a rămas cea mai curioasă și discutată figură din palmaresul probei.

Doi ani mai tîrziu, în 1958, Charlie Gaul (Luxemburg), doboară recordul, realizînd pe 4 319 km. (în 24 etape) media orară de 36,905 km. Mai trec doi ani și italianul G. Nencini realizează 37,193 km., medie orară pe 4 272 km. (în 21 etape). In sfîrșit, în 1962, tot pe 4 272 km. (în 22 etape) francezul J. Anquetil stabilește un nou record al mediei orare generale: 37,306 km.

In 60 de ani, din 1903 și pînă acum, s-au disputat 49 de ediții, cursa întrerupîndu-se din pricina războaielor 4 ani (1915—1918) și 7 ani (1940—1946).

Cele 49 de ediții au fost cîștigate de 34 de alergători. Au cîștigat cîte trei ediții: belgianul Philippe Thys (1913, 1914 și 1920) și francezii Louison Bobet (1953, 1954, 1955) și Jacques Anquetil (1957, 1961 și 1962). Desigur că dintre acești trei titani ai șoselelor, L. Bobet deține cea mai valoroasă performanță: victorios trei ani consecutiv.

Următorii 9 cicliști au cucerit Turul Franței de cîte 2 ori: Petit Breton (Franța) 1907 și 1908; F. Lambot (Belgia) 1919 și 1922; O. Bottechia (Italia) 1924 și 1925; N. Frantz (Luxemburg) 1927 și 1928; A. Leducq (Franța) 1930 și 1932; A. Magne (Franța) 1931 și 1934; Sylvére Maes (Belgia) 1936 și 1939; Gino Bartali (Italia) 1938 și 1948; Fausto Coppi (Italia) 1949 și 1952.

Interesant de notat că **doar 2 cîștigători** ai „Turului Franței" au cucerit în același an și campionatul mondial de fond, care se dispută la o lună după tur: Georges Speicher (Franța) în 1933 și L. Bobet în 1954. Alți cîștigători care și-au înscris numele și în palmaresul campionatului mondial profesionist (înființat în 1927) sînt: A. Magne (1936), M. Kint (Belgia) 1938, F. Kubler (Elveția) 1951 și F. Coppi, 1953.

EMIL IENCEC

Grădinarul-șahist

Tîrgu-Mureș. Campionatul republican de șah pe echipe, faza de zonă. La etajul al doilea al Casei de cultură a sindicatelor este liniște, deși ambele încăperi sînt pline pînă la refuz de oameni. Se joacă însă șah...

Fată în față: Spartac București — Mureșul Deva. La mesele bucureștenilor: maeștrii internaționali Elisabeta Polihroniade și Teodor Ghițescu și „candidații" R. Manolescu, M. Sutiman, Gh. Rotaru și V. Bondoc. Dincolo? Atrage atenția un buchet de flori care stă în fața unui concurent...

Despre ce e vorba? Unul din concurenți, Alexa Pentec, grădinarul spitalului din Deva, împlinea în ziua aceea 50 de ani și organizatorii s-au gîndit să-i facă o surpriză.

Grădinarul-șahist a împărțit apoi florile cu soția și cu fiica lui, elevă în clasa a XI-a a Școlii medii „Decebal" din Deva. Un gest pornit dintr-un firesc sentiment familial, dar avînd la bază și afinitatea lor sportivă: toți trei fac parte din secția de șah a Mureșului!

IOAN VULCAN
Tg. Mureș

Pe lista... golgheterilor

Pe listele de golgheteri figurează uneori și... portarii. Este vorba de acei portari care, spre necazul vizaviurilor lor, au devenit adevărați specialiști în executarea loviturilor de la 11 metri. De o mare faimă în această direcție s-au bucurat, în urmă cu ani, Zombori și apoi Justin, iar într-o perioadă mai apropiată a fost rîndul lui Uțu și al lui Toma să se impună ca buni executanți ai loviturilor de la 11 metri.

S-ar părea că aceasta ar fi singura ocazie cînd un portar ar putea înscrie un punct pentru echipa sa (pentru formația adversă, nu e mare lucru!). Dar nu e așa. Ne-a dovedit-o Iosif Boita, portarul echipei Lăpușul din Tîrgu Lăpuș.

Cum? Echipa sa susținea un meci în cadrul campionatului inter-raional de fotbal, cu echipa Progresul Sighet, pe terenul Tisa-Forestiera din orașul Sighet. Scorul era de 1—0 pentru Progresul, cînd arbitrul a dictat o lovitură de colț (corner) în favoarea fotbaliștilor din Lăpuș. In timp ce unul din jucători se pregătea să execute lovitura, publicul a observat că în poarta Lăpușului nu mai e... nimeni. O clipă mai tîrziu, spectatorii l-au descoperit pe Boita în fața porții adverse, așteptînd executarea loviturii.

Prezența lui Iosif Boita în... linia de atac a echipei sale a produs ilaritate, dar ironiile au încetat repede, căci Boita s-a ridicat din buchetul de jucători din fața porții și a înscris cu capul, de la 5 metri, un gol de toată frumusețea.

Și în felul acesta meciul s-a terminat la egalitate: 1—1.

De unde a știut Năică?

Pe stadion e larmă mare...
Se-ntrec voioși băieți și fete!
Le rîde primăvara-n față
Și soarele le joacă-n plete.
Intrecerea e avîntată;
Se aud ovații din tribună,
Dar glasul cald al lui Năică
Deasupra tuturor răsună:
— Priviți la fata în albastru
E cea mai bună-alergătoare!
Sînt sigur, o să iasă prima
Deși e doar începătoare.
O cheamă Stela, joacă volei,
Inoată! Sare! Ce nu știe?
...Și-n trei minute-i spune lumii
Intreaga ei biografie.
Tribunele se miră toate:
— Măi, ce de amănunte știe?!
— Mai știu ceva: E măritată
Cu un băiat, o grozăvie!

★

Atenție, începe cursa!
Parcă țîșnesc svîrlugi în soare,
Intrecerea e încleștată.
Cine va fi învingătoare?
— Hai Stela, hai!, strigă Năică,
Iar lumea vede cu uimire
Cum Stela chiar ajunge prima
Și rupe firul la sosire.
Un spectator, în clipa-aceasta,
Aplaudînd entuziasmat,
Ar vrea să știe despre Nae
Cum de-i atît de [illegible]format.
— Ești antrenor? [illegible] de la „Sportul"?
Cine ești frate, [illegible]ta?
De unde știi cin[illegible]?
— Păi fata e...[illegible]a!

[illegible] MARIAN

VARIETĂȚI

SCUMP!

După cum se știe, recordurile mondiale stabilite cu prăjina din fibră de sticlă nu țin mult. Uneori, nici o zi. Dar nici prăjinile înseși nu... țin mai mult.

Plîngîndu-se de lucrul acesta, Bud Winter, antrenorul de atletism al Universității San Jose, a spus:

— Cu prăjinile astea din sticlă, care se rup imediat și costă 65 de dolari una, vom ajunge la faliment. La capitolul acesta noi consumăm de pe acum fonduri din bugetul prevăzut pentru anul... 1966. In curînd va trebui să ne întoarcem la prăjinile făcute din... scînduri din gard. N-or fi bune pentru stabilirea de noi recorduri, dar au o calitate esențială: sînt mult mai eftine!

11—0

Este un fapt evident că fotbalul a început să aibă popularitate și în S.U.A., unde în urmă cu cîțiva ani era un sport quasi-anonim. Cel puțin Universitatea Brandeis a ajuns să fie cunoscută pentru echipa sa de fotbal, care a cîștigat în ultimul timp toate meciurile.

Un amănunt este însă strict necesar: în reprezentativa universității joacă un spaniol, un vest-german, un italian, un grec, un scoțian, un francez, un jamaican, un ceylonez, un nigerian, un ghanez, un canadian și... nici un american!

V. A.

EPIGRAMĂ

In meciul de popice R.P.R. — R.P.U. Cristu Vînătoru l-a întrecut pe campionul mondial Szabo.

Am să-l chem pe Vînătoru
Ca să-i zic cu binișoru'
Că-l dorim neîncetat
Doar asemenea... vînat!

I. CHIVU

POȘTA MAGAZIN • poșta magazin • POȘTA MAGAZIN

GEO CIOLCAN, BUCUREȘTI. — Am primit „filmele" trimise de dv. și... programăm cîteva dintre ele: Dinamo București: BĂIEȚII VESELI, CSMS și Steagul roșu: VECINI DE APARTAMENT, Petrolul: LANTERNA CU AMINTIRI.

GHIȚĂ DOGA, ORAVIȚA. 1) N-a fost fixată noua dată la care ar urma să se dispute meciul de box dintre Sonni Liston și Floyd Patterson. Se pare că nici unul nu e grăbit să dea ochii cu celălalt. Și au toate motivele. Mai ales Patterson! 2) Dinamo București a cîștigat 6 ani la rînd (din 1957) campionatul republican la polo. Intre anii 1952—1956, deci 5 ani în șir, titlul a revenit echipei Steaua, iar pînă atunci campionatele fuseseră cîștigate numai de Industria Linii Timișoara. După cum se vede, la polo, campionii nu renunță atît de ușor la titlul cucerit!

GH. ARBE, CÎMPIA TURZII. — 1) Iată ultimele rezultate obținute de reprezentativa noastră de fotbal, în fața Turciei: în „Cupa Europei": 3—0, la 3 noiembrie 1958, la București, și 0—2, la 24 aprilie 1959, la Ankara. În 1961: 1—0 la 14 mai 1961, la Ankara, și 4—0, la 8 octombrie 1961 la București. 2) Baschetbaliștii de la „Harlem Glob-Trotters" au evoluat acum doi ani, pe stadionul Republicii.

G. N., ARAD. — Să vă spun dacă rolul lui Azarian din filmul „Inelele gloriei" a fost jucat de Albert Azarian sau de un actor de profesie? Firește că personajul din film este chiar Azarian. Nici nu se putea altfel. Mai degrabă putea să facă Azarian pe actorul decît să joace altul rolul lui la inele sau la bară fixă. Dacă ar fi fost așa, ar fi ajuns campion mondial, vă asigur!

MATEI STELIAN, STUDENT, MOSCOVA. — Ion Nunweiller, stoperul echipei Dinamo București, este originar din Piatra Neamț. La 9 ianuarie a împlinit 27 de ani. A jucat numai la Dinamo și la... rudele lui: Tînărul dinamovist și Dinamo Obor.

GH. MOȘOIU, BUCIUMENI. — 1) Au fost cazuri — rarisime însă — cînd o echipă de baschet și-a învins adversarul la... zero. În general, oricît de mare ar fi diferența de valoare dintre două echipe, se înscriu puncte și într-un coș și în celălalt. Mai multe într-unul, mai puține în celălalt! 2) Care este cel mai în etate jucător, dintre cei care activează la ora actuală în categoria A? Să vă spunem drept, n-am considerat interesant să știm acest lucru. Care este cel mai tînăr, da: Jamaischi de la Rapid. 3) Tătaru (24), Voinescu (22) și Constantin (21) sînt jucătorii cu cel mai mare număr de selecționări în reprezentativa țării, dintre fotbaliștii aflați în activitate.

F. LOUIS, BUCUREȘTI. — Ați văzut desenul cu discoboiul pe un bilet de Sportexpres și, „fără a căuta nod în papură", ne sesizați că poziția discobolului este greșită. Din punct de vedere al stilului în care se aruncă acum, da. Dar nu uitați că, în perioada olimpiadelor antice, se folosea stilul elenic, cu aruncare de pe loc, de pe un plan înclinat. Iar Miron un astfel de discobol a creat. Deci n-are rost să-i facem reproșuri! Dar, în legătură cu sesizarea dv. despre „discobolul" lui Miron, mă voi referi la o butadă a șahistului Salo Flohr: „După 10 ani mi-am dat seama că nu știu să joc șah!" — „Și de ce nu te-ai lăsat?" l-a întrebat un prieten. — „Era prea tîrziu! Intre timp ajunsesem mare maestru".

P. CĂPĂȚÎNĂ, BUZĂU. — Meciul de Cupă dintre echipele Alimentația publică și Metalul, din campionatul orășenesc, disputat la Buzău, s-a terminat la egalitate, 3—3, chiar și după prelungiri și vreți să știți cine se califică. Deocamdată, nici una! Ele vor mai susține un meci (și eventualele prelungiri) și dacă și aceasta a doua partidă nu dă cîștig de cauză uneia dintre echipe, ci se termină tot la egalitate, se califică echipa mai tînără. In cazul de față Alimentația publică.

ION POȘTAȘU

Desene de N. CLAUDIU